Štvrtok, 2021, marec 25

P9_TA(2021)0092

Žiadosť o zbavenie Jeana-Françoisa Jalkha imunity

Rozhodnutie Európskeho parlamentu z 25. marca 2021 o žiadosti o zbavenie imunity Jeana-Françoisa Jalkha (2020/2110(IMM))

(2021/C 494/17)

Európsky parlament,

— so zreteľom na žiadosť o zbavenie imunity Jeana-Françoisa Jalkha zo 16. júna 2020, ktorú podal prokurátor na parížskom odvolacom súde v súvislosti s vecou, ktorá prebieha pred vyšetrujúcimi sudcami v súvislosti so súdnym vyšetrovaním z dôvodu údajného zneužitia dôvery, organizovaného podvodu, falšovania a používania falšovaných dokumentov, nelegálneho zamestnávania zahŕňajúceho nedeklarovanie zamestnanca, zneužitia verejných finančných prostriedkov a vedomého zatajovania zneužitých verejných finančných prostriedkov, ako bolo oznámené v pléne 8. júla 2020,

— po vypočutí Thierryho Marianiho, ktorý nahradil Jeana-Françoisa Jalkha, v súlade s článkom 9 ods. 6 rokovacieho poriadku,

— so zreteľom na články 8 a 9 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie, ako aj na článok 6 ods. 2 Aktu z 20. septembra 1976 o priamych a všeobecných voľbách poslancov Európskeho parlamentu,

— so zreteľom na rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 21. októbra 2008, 19. marca 2010, 6. septembra 2011, 17. januára 2013 a 19. decembra 2019 ([1]),

— so zreteľom na článok 26 Ústavy Francúzskej republiky,

— so zreteľom na článok 5 ods. 2, článok 6 ods. 1 a článok 9 rokovacieho poriadku,

— so zreteľom na správu Výboru pre právne veci (A9-0051/2021),

A. keďže vyšetrujúci sudcovia požiadali o zbavenie poslaneckej imunity Jeana-Françoisa Jalkha s cieľom vypočuť ho v súvislosti s údajnými trestnými činmi;

B. keďže žiadosť o zbavenie imunity Jeana-Françoisa Jalkha sa týka údajných trestných činov zneužitia dôvery, falšovania a používania sfalšovaných dokumentov, organizovaného podvodu, nelegálneho zamestnávania zahŕňajúceho nedeklarovanie zamestnanca, zneužitia verejných finančných prostriedkov a vedomého zatajovania zneužitých verejných finančných prostriedkov, trestných činov stanovených a trestaných v súlade s článkami 314-1, 314-10, 321-2, 321-3, 321-4, 321-9, 321-10, 441-l, 441-10, 441-11, 313-1, 313-2, 313-3, 313-7, 313-8, 313-9, 432-15 a 432-17 francúzskeho trestného zákonníka a článkov L8221-1, L8221-5, L8224-1, L8224-3, L8224-4 a L8224-5 francúzskeho zákonníka práce;

C. keďže súdne vyšetrovanie sa začalo 5. decembra 2016 po predbežnom vyšetrovaní, ktoré sa začalo na základe vyhlásenia vtedajšieho predsedu Európskeho parlamentu 9. marca 2015 týkajúceho sa niekoľkých asistentov poslancov Európskeho parlamentu pridružených k Národnému frontu (Front National);

D. keďže plán pracovných miest Národného frontu uverejnený vo februári 2015 obsahoval len 15 poslancov Európskeho parlamentu (z celkového počtu 23), 21 miestnych asistentov poslancov a 5 akreditovaných asistentov poslancov (z celkového počtu 54 asistentov); keďže viacerí asistenti poslancov vyhlásili, že miestom ich zamestnania je ústredie Národného frontu v Nanterre, čo v niektorých prípadoch naznačuje, že tam boli zamestnaní na plný úväzok, hoci bývali vo vzdialenosti 120 až 945 km od deklarovaného miesta výkonu práce; keďže v tejto fáze vyšetrovania sa ukázalo, že 8 asistentov poslancov nevykonávalo prakticky žiadnu asistentskú výpomoc, alebo ju vykonávalo len ako veľmi malú časť svojich celkových povinností;

([1]) Rozsudok Súdneho dvora z 21. októbra 2008, *Marra/De Gregorio a Clemente*, C-200/07 a C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; rozsudok Všeobecného súdu z 19. marca 2010, *Gollnisch/Parlament*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; rozsudok Súdneho dvora zo 6. septembra 2011, *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; rozsudok Všeobecného súdu zo 17. januára 2013, *Gollnisch/Parlament*, T-346/11 a T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; rozsudok Súdneho dvora z 19. decembra 2019, *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

E. keďže vyšetrovanie zároveň odhalilo okolnosti, na základe ktorých sa zdá nepravdepodobné, že príslušní asistenti skutočne vykonávali povinnosti v súvislosti s Európskym parlamentom, najmä:

— pracovné zmluvy asistentov poslancov Európskeho parlamentu boli časovo vsunuté medzi dve pracovné zmluvy uzavreté s Národným frontom;

— pracovné zmluvy asistentov poslancov Európskeho parlamentu a pracovné zmluvy s Národným frontom boli v platnosti súbežne;

— pracovné zmluvy uzatvorené s Národným frontom nasledovali bezprostredne po skočení pracovných zmlúv asistentov poslancov Európskeho parlamentu;

F. keďže vyšetrovanie odhalilo, že Jean-François Jalkh bol od júla 2009 do apríla 2014 zamestnaný ako miestny asistent poslanca Jeana-Marieho Le Pena na plný úväzok s hrubou mesačnou mzdou vo výške 3 011,14 EUR; keďže zároveň zastával niekoľko riadiacich funkcií v rámci Národného frontu, a to buď následne alebo súbežne, a za audit účtov kampane dostával odmenu od dvoch rôznych spoločností; keďže 29. januára 2016 sa generálny tajomník Európskeho parlamentu rozhodol vymôcť od Jeana-Marieho Le Pena sumu 320 026,23 EUR, ktorú uhradil Európsky parlament v súvislosti so zmluvou Jeana-Françoisa Jalkha; keďže rôzne odvolania podané proti tomuto rozhodnutiu boli zamietnuté, a to najmä rozsudkom Všeobecného súdu Európskej únie zo 7. marca 2018 ([2]) a uznesením Súdneho dvora Európskej únie z 28. novembra 2018 ([3]);

G. keďže vyšetrovanie odhalilo aj to, že Jean-François Jalkh ako poslanec Európskeho parlamentu zamestnával od 1. júla 2014 do 4. januára 2016 miestnu asistentku na plný úväzok, s výnimkou obdobia od 24. augusta 2015 do 14. decembra 2015, s hrubou mesačnou mzdou 2 950 EUR; keďže neboli nájdené žiadne e-maily ani iné dôkazy potvrdzujúce jej prácu asistentky poslanca; keďže táto asistentka poslanca bola zaradená do plánu pracovných miest Národného frontu, ktorý bol zverejnený vo februári 2015, ako asistentka podpredsedu zodpovedného za právne veci, Jeana-Françoisa Jalkha; keďže v období kampane pred francúzskymi voľbami v roku 2015 a komunálnych volieb v roku 2014 boli jej e-maily podpísané ako „Asistentka Jeana-Françoisa Jalkha – útvar pre voľby"; keďže v období od júna 2015 do 21. decembra 2015 boli nájdené aj e-maily, ktoré odhalili jej prácu na volebnej kampani Walleranda de Sainta-Justa, ktorý bol hlavným kandidátom Národného frontu v regionálnych voľbách v regióne Île de France, hoci jej zmluva ako asistentky poslanca bola na tento účel pozastavená iba od 24. augusta do 14. decembra 2015; keďže 11. decembra 2019 bola obvinená z vedomého zatajovania zneužitých verejných finančných prostriedkov;

H. keďže vyšetrujúci sudcovia považujú za potrebné vypočuť Jeana-Françoisa Jalkha;

I. keďže po tom, ako ho vyšetrovatelia predvolali 18. decembra 2018, a po tom, ako uviedol, že je k dispozícii, Jean-François Jalkh sa na základe žiadosti o odklad, ktorú podal jeho právny zástupca štyri dni pred dohodnutým dátumom konania, nedostavil, pričom uviedol, že Jean-François Jalkh si želá využiť svoje právo nevypovedať; keďže bez ohľadu na list jeho právneho zástupcu z 19. februára 2019, v ktorom potvrdil, že je ochotný byť vypočutý dobrovoľne, sa Jean-François Jalkh na predvolanie vyšetrovateľov 25. júna 2019 opäť nedostavil a neposkytol žiadne odôvodnenie, prečo sa nedostavil; keďže sa následne odmietol dostaviť pred vyšetrujúcich sudcov, ktorí ho predvolali na 15. novembra 2019, pričom sa odvolával na svoju poslaneckú imunitu;

J. keďže na účely výsluchu Jeana-Françoisa Jalkha v súvislosti s obvineniami vznesenými proti nemu príslušný orgán podal žiadosť o zbavenie jeho imunity;

K. keďže na jednej strane Európsky parlament nemožno považovať za súd a na druhej strane poslanec nemôže byť v súvislosti s postupom zbavenia imunity považovaný za obvineného ([4]);

([2]) Rozsudok Všeobecného súdu (šiestej komory) zo 7. marca 2018, Jean-Marie Le Pen/Európsky parlament, T-140/16, ECLI:EU:T:2018:122.

([3]) Uznesenie Súdneho dvora (štvrtej komory) z 28. novembra 2018, Jean-Marie Le Pen/Európsky parlament, C-303/18 P, ECLI:EU:C:2018:962.

([4]) Rozsudok Všeobecného súdu z 30. apríla 2019, Briois/Parlament, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

L. keďže podľa článku 9 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie požívajú poslanci Európskeho parlamentu na území svojho vlastného štátu imunitu priznanú poslancom ich parlamentu;

M. keďže podľa článku 26 druhého odseku Ústavy Francúzskej republiky môže byť poslanec parlamentu zatknutý za závažný trestný čin alebo iný prečin, alebo voči nemu uplatnené iné väzobné alebo podobné opatrenie iba na základe súhlasu predsedníctva zhromaždenia, ktorého je poslanec členom. Tento súhlas sa nevyžaduje, ak bol poslanec priamo prichytený pri páchaní závažného trestného činu alebo iného prečinu alebo ak bol právoplatne odsúdený;

N. keďže účelom poslaneckej imunity je chrániť Európsky parlament a jeho členov pred súdnym konaním týkajúcim sa činností súvisiacich s výkonom poslaneckého mandátu a činností, ktoré sú od výkonu tohto mandátu neoddeliteľné;

O. keďže v tomto prípade Európsky parlament nenašiel žiadne dôkazy *fumus persecutionis*, teda skutkových okolností, ktoré naznačujú, že uvedené trestné stíhanie bolo začaté s úmyslom poškodiť politickú činnosť poslanca ako poslanca Európskeho parlamentu;

1. rozhodol zbaviť Jeana-Françoisa Jalkha imunity;

2. poveruje svojho predsedu, aby bezodkladne postúpil toto rozhodnutie a správu gestorského výboru francúzskym orgánom a Jeanovi-Françoisovi Jalkhovi.